

prof. JUDr. HELENA VÁLKOVÁ, CSc.
MINISTRYNĚ SPRÁVEDLNOSTI ČR

V Praze dne
Čj. MSP-178/2014-OD-SPZ/2

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. R. K. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: kopie dodejky ze dne 29. 11. 2013
kopie detailu datové zprávy ze dne 29. 11. 2013
kopie usnesení státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 4. 2. 2014, č. j. KZT 1705/2013 – 7
kopie přípisu Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 9 pro Městské státní zastupitelství v Praze ze dne 12. 12. 2013, sp. zn. 2 ZT 310/2012
kopie stížnosti obviněného K. ze dne 28. 11. 2013 s vyznačením data jejího doručení do datové schránky
kopie přípisu policejního orgánu pro Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 9 ze dne 9. 12. 2013 – předložení stížnosti obviněného
kopie sdělení Policie ČR – Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy pro Vrchní státní zastupitelství v Praze ze dne 6. 3. 2014, s připojeným detailem datové zprávy ze dne 29. 11. 2013

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám ve prospěch obv. R. K.

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 4. 2. 2014, sp. zn. KZT 1705/2013 – 7, kterým byl porušen zákon v ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. řádu ve vztahu k ustanovení § 148 odst. 1 písm. b) tr. řádu, a to v neprospěch obviněného R. K.

Usnesením státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 4. 2. 2014, sp. zn. KZT 1705/2013 – 7, bylo v trestní věci obviněného R. K. a spol., stíhaného pro spáchání

trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. d) tr. zákoníku a trestného činu zpronevěry podle § 206 odst. 1, 4 písm. d) tr. zákoníku rozhodnuto tak, že

podle § 148 odst. 1 písm. b) trestního řádu se zamítá stížnost obviněného R. K. proti usnesení policejního orgánu Služby kriminální policie a vyšetřování Obvodního ředitelství Praha III ze dne 21. 11. 2013, č. j: KRPA-151347-134/TČ-2013, jímž byl podle § 80 odst. 1 věty druhé trestního řádu J. H. vydán osobní automobil MERCEDES E 500, neboť byla podána opožděně.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí státní zástupkyně uvedla, že z předloženého spisového materiálu je zřejmé, že usnesení policejního orgánu o vydání věci ze dne 21. 11. 2013 převzal obviněný R. K. podle dodejky prokazatelně dne 27. 11. 2013 a jeho obhájce Mgr. Dětka krátkou cestou dne 26. 11. 2013. Stížnost obviněného proti předmětnému usnesení, datovaná dnem 28. 12. 2013 (správně 28. 11. 2013), pak byla doručena do datové schránky policejního orgánu teprve dne 4. 12. 2013, přičemž posledním dnem zákonné lhůty pro podání stížnosti byl den 2. 12. 2013. Z toho tedy podle státní zástupkyně vyplynulo, že stížnost obviněného R. K. byla podána opožděně.

Podle § 2 odst. 5 tr. řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhopvat a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.

Podle § 2 odst. 6 tr. řádu pak orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Podle § 148 odst. 1 písm. b) tr. řádu nadřízený orgán zamítne stížnost, byla-li podána opožděně, osobou neoprávněnou, osobou, která se jí výslovně vzdala nebo která znovu podala stížnost, kterou již předtím výslovně vzala zpět.

Tato ustanovení však v řízení důsledně respektována nebyla.

Ačkoli státní zástupkyně správně zjistila poslední den lhůty pro podání stížnosti proti napadenému usnesení, při zjišťování doby, kdy byla stížnost podána, resp. doručena do datové schránky policejního orgánu, vycházela pouze z data doručení, kterou policejní orgán na listinném vyhotovení opravného prostředku vyznačil a následně také uvedl ve své předkládací zprávě pro Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 9 ze dne 9. 12. 2013, tedy že stížnost byla podána a do datové schránky policejního orgánu doručena teprve dne 4. 12. 2014.

Z listiny, která obsahuje detail datové zprávy, kterou předložil obhájce obviněného, jakož i z listiny obsahující detail datové zprávy, která byla následně Vrchním státním zastupitelstvím v Praze vyžádána od Policie ČR – Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, však jednoznačně vyplývá, že stížnost obviněného R. K. byla ve skutečnosti podána a do datové

schránky policejního orgánu doručena již dne 29. 11. 2013, tedy ještě v zákonné lhůtě. Zamítnutí stížnosti jako podané opožděně proto nebylo důvodné.

Postupem státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze tak došlo k porušení zákona v neprospěch obviněného v ustanoveních v ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. řádu ve vztahu k ustanovení § 148 odst. 1 písm. b) tr. řádu, neboť mu bylo odepřeno věcné přezkoumání jeho stížnosti.

Na základě shora uvedených skutečností **navrhují**, aby Nejvyšší soud

1. podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že usnesením státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 4. 2. 2014, č. j. KZT 1705/2013 – 7, byl porušen zákon v ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. řádu ve vztahu k ustanovení § 148 odst. 1 písm. b) tr. řádu, a to v neprospěch obviněného R. K.;
2. podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadené rozhodnutí státní zástupkyně zrušil a aby zrušil i všechna další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu;
3. a dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. řádu a přikázal Městskému státnímu zastupitelství v Praze, aby věc v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [8 Tz 20/2014](#)